

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku předkládá navrhovatel následující důvody kasačního opravného prostředku:

1) Nedostatek soudního posouzení při přezkumu povinnosti k novému přezkumu

— Napadený rozsudek nepřihlíží k tomu, že opakování jednání při provedení rozsudku Soudu pro veřejnou službu ze dne 29. září 2010, *Brune v. Komise* (F-5/08, dále jen „rozsudek Brune“) porušuje zákazy rovného zacházení a objektivitu hodnocení a článek 266 SFEU.

— Odůvodnění rozsudku obsahuje nesprávná právní hodnocení a nesprávné, zčásti protichůdné posouzení skutkového stavu — zejména s ohledem na požadavky článku 266 SFEU, zákaz diskriminace a požadavek jednotných hodnotících kritérií.

2) Nesprávné nevzetí v úvahu alternativních možností řešení

— Napadený rozsudek odmítá alternativní možnosti řešení při provedení rozsudku *Brune*, které se podle ustálené judikatury v projednávané věci nabízely, a podává nesprávné odůvodnění,

— Při přezkumu alternativních možností řešení podává rozsudek nesprávný výklad zásady rovného zacházení a objektivitu hodnocení a článku 27 služebního řádu a oznámení výběrového řízení.

3) Podpůrně: Nesprávné posouzení procesních vad při přípravě nového posouzení

— Úvahy v rozsudku ohledně včasného předvolání, k řádné informaci o obsazení přezkumného výboru a k informacím o použitelném právu vykazují značné nesprávnosti při posouzení skutkového stavu a organizačních povinností žalované,

— Rozsudek neprovedl posouzení nerovného zacházení s navrhovatelem s ohledem na poskytnutí dodatečných informací další kandidátce v souběžném řízení,

— Ohledně výtky podjatosti přezkumného výboru se rozsudek omezuje na přezkum neprokazatelnosti diskriminace navrhovatele v původním řízení, aniž by se věnoval obavě z podjatosti při novém přezkoumání.

4) Nesprávné odmítnutí třetího, čtvrtého a pátého návrhu navrhovatele jako nepřijatelného

— Rozsudek zneuznává možnost přijmout obecná konstatování, která nemají povahu konkrétního závazku orgánů EU,

— Rozsudek vykládá návrhové žádání týkající se vyrovnání vzniklé škody tak, že není požadována náhrada škody, ačkoliv to bylo při jednání výslovně vyjasněno,

— Rozsudek nepřihlíží k povinnosti plynoucí z článku 266 SFEU, vyrovnat utrpěné znevýhodnění také z moci úřední bez výslovného návrhu.

5) Diskriminační rozhodnutí o nákladech

6) Napadený rozsudek diskriminuje navrhovatele ve srovnání s řízením ve věci F-42/11, *Honnefelder v. Komise*, jelikož nebyla přezkoumána okolnost relevantní pro uvážení ve smyslu čl. 87 odst. 2 jednacího řádu také ve prospěch navrhovatele.

Žaloba podaná dne 21. května 2013 — SACBO v. Komise a TEN-T EA

(Věc T-270/13)

(2013/C 207/77)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Società per l'aeroporto civile di Bergamo-Orio al Serio SpA (SACBO SpA) (Grassobbio (BG), Itálie) (zástupci: M. Muscardini, avvocato, G. Greco, avvocato)

Žalované: Výkonná agentura pro transevropskou dopravní síť, Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil napadnuté rozhodnutí v rozsahu, v němž prohlašuje některé externí výdaje za neuznatelné a v důsledku toho snižuje splatné platby v rámci spolufinancování a požaduje vrácení 158 517,54 euro se všemi právními důsledky,

— uložil žalovaným náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba směřuje proti rozhodnutí Výkonné agentury pro transevropskou dopravní síť (TEN-T EA) ze dne 18. března 2013, jehož předmětem je „Uzavření akce 2009-IT-91407-S — „Studie intermodálního rozvoje letiště Bergamo-Orio al Serio“ — rozhodnutí Komise (1) C(2010) 4456“ v rozsahu, v němž rozhodla, že výdaje na činnostech 1, 2.1, 4, 5, 6 a 7, které již byly uskutečněny, nebyly uznatelné a nemohly být proto předmětem podpory, přičemž požádala o vrácení částky 158 517,54 eur.

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

- 1) První žalobní důvod vychází z porušení čl. 13 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 680/2007 ze dne 20. června 2007, jakož i z porušení článků III.4.2.2 a III.4.2.3 rozhodnutí Komise C(2010) 4456 ze dne 24. června 2010

— Žalobkyně v této souvislosti tvrdí, že řízení o „oznámení“ stanovené v článku III.4.2.3 rozhodnutí o poskytnutí finančních prostředků, se neprovedlo.

- 2) Druhý žalobní důvod vychází z porušení čl. 17 odst. 2 a 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES ze dne 31. března 2004, čl. 296 druhého pododstavce SFEU a čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny základních práv Evropské unie a z porušení článku II.2.3 rozhodnutí Komise C(2010) 4456 ze dne 24. června 2010.

Žalobkyně v této souvislosti uvádí:

— rozpornost odůvodnění v rozsahu, v němž se v rozhodnutí tvrdí, že došlo k neodůvodněné „fragmentaci zakázek“ a zároveň se tvrdí, že předměty zakázek spolu natolik „úzce souvisely“, že tyto zakázky měly být předmětem jediného zadávacího řízení,

— nesprávnost tvrzení o neodůvodněnosti fragmentace jednotné zakázky, jelikož toto tvrzení je vyvráceno obsahem rozhodnutí Komise C(2010) 4456 ze dne 24. června 2010,

— neexistence jakékoliv fragmentace zakázek a jakéhokoliv rozdělení projektů,

— nepoužitelnost směrnice 2004/17/ES na podprahové zakázky při neexistenci přeshraničního zájmu.

- 3) Třetí žalobní důvod vychází z porušení článku I.3.1 rozhodnutí Komise C(2010) 4456 ze dne 24. června 2010, článku 41 odst. 2 písm. c) Listiny základních práv Evropské unie a článku 296 SFEU a zásady legitimního očekávání.

Žalobkyně v této souvislosti uvádí:

— rozpornost odůvodnění v rozsahu, v němž je v rozporu s akty, se kterými TEN-T EA souhlasila a kterými schválila strategický akční plán a správu o průběhu prací,

— činnosti vykonané SACBO byly v souladu s činnostmi, které byly předmětem spolufinancování.

- 4) Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení čl. 40 odst. 3 písm. b), c) a d) směrnice 2004/17/ES.

Žalobkyně v této souvislosti uvádí:

— nepoužitelnost směrnice 2004/17/ES na zakázky, které jsou spolufinancované z důvodu, že jsou předmětem „studia“ a „výzkumu“,

— nemožnost uskutečnit zadání zakázky metodou hospodářské soutěže z důvodu časového rozvrhu uloženého rozhodnutím o spolufinancování.

- 5) Pátý žalobní důvod vychází z porušení zásady proporcionality.

Žalobkyně se domnívá, že žalované porušily zásadu proporcionality tím, že na údajné porušení použily přísnější režim než ten, který je stanovený v případě zrušení spolufinancování.

(¹) „Closure of Action n° 2009-IT-91407-S — „STUDY FOR BERGAMO-ORIO AL SERIO AIRPORT DEVELOPMENT INTERMODALITY“ — Commission Decision C(2010) 4456“.

Žaloba podaná dne 21. května 2013 — Max Mara Fashion Group v. OHIM — Mackays Stores (M&Co.)

(Věc T-272/13)

(2013/C 207/78)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Max Mara Fashion Group Srl (Torino, Itálie)
(zástupce: F. Terrano, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Mackays Stores Ltd (Renfrew, Spojené království)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil napadené rozhodnutí druhého odvolacího senátu ze dne 7. března 2013 ve věci R 1199/2012-2

— uložil OHIM náhradu nákladu řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Dotčená ochranná známka Společenství: Obrazovaná ochranná známka obsahující slovní prvek „M&Co“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 25 a 35 — přihláška ochranné známky Společenství č. 9 128 679

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Žalobkyně